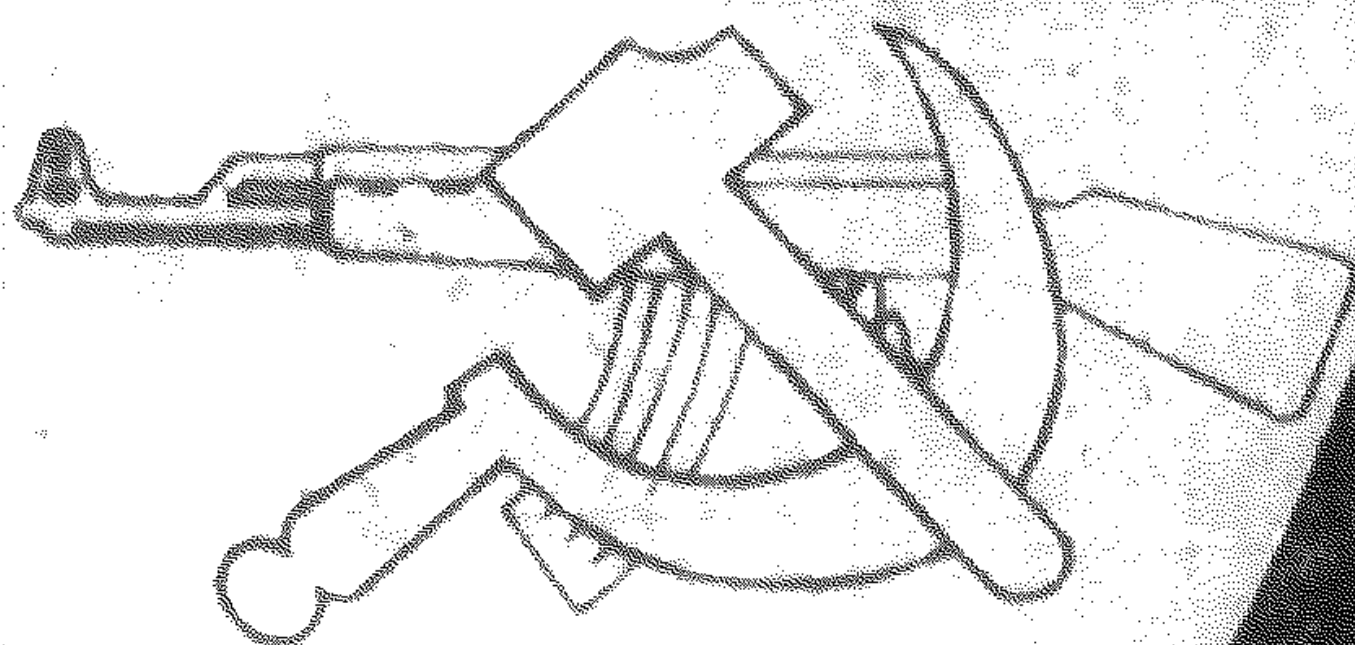

ANG

PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATNUBAYAN NG
MARXISMO - LENINISMO - KAISIPANG MAO ZEDONG

Bayan

Taon XIII Bilang 18

Oktubre 15, 1981

MGA NILALAMAN

170 ARMAS ANG NAKUMPIKA
NG BHD, MASA MULA MARSO 29 p. 1

NAGLINAW SI NISON SA INIULAT
NG ANTI-KOMUNISTANG MAGASIN p. 3

HINAMON NG MGA WELGA ANG BP 130;
HANGOAGAWA NG RENIMEN, NAGBANTA p. 4

'COCO LEVY' NINA MARCOS,
HINUKUTHOT SA ANAKPAWIS p. 6

PAANO LULUTASIN ANG ALITAN
SA HANAY NG MGA MAMAMAYAN p. 8

UMAANI NG TAGUMPAY ANG TSINA
SA PROGRAMA SA REUNIPIKASYON p. 9

MGA BANSÁ SA GITNANG SILANGAN,
AKTIBO LABAN SA IMPERYALISMO p. 11

170 ARMAS ANG BAYAN NG BHB, MASA MULA MARSO 29

Naisagawa ng isang aktibistang Ita noong Setyembre 1 ang matagal na niyang pinaplano--naita sa, niya mula sa himpilan ng Civilian Home Defense Forces (CHDF) sa baryo Pasbul, Pore, Pampanga, ang dalawang ripleng M-16. Ilang araw mula noon, sumampa sa Bagong Hukbong Bayan ang batambatang aktibista, dala ang mga riple.

Ayon sa mga ulat na natatanggap ng Ang Bayan, nakumpiska ng rebolusyonaryong kilusan ang dalawang riple at 14 na iba pang armas sa Kanlurang Gitnang Ison, Hilagang-silangang Ison, at Silangang Mindanaw mula Mayo.

Kabilang ang mga ito, di bababa sa 170 baril ang naiulat na naidagdag sa arsenal ng BHB mula nang pumasok ito sa ika-13 taon ng pakikidigma noong Marso 29 hanggang nitong Setyembre. (tingnan ang mapa).

170 ARMAS, NAKUHA SA LIMANG BUWAN (Abril 6 - Set. 1)

Sa pamamagitan ng kanilang inisyatiba at pagpursigi, papareni sa hanay ng rebolusyonaryong kama-mayan ang patuloy na jagdaragdag sa lakas-sandata ng BHB--pausa-isa, pailan-ilan, o saramihan. Bahagi ito ng pagtugon sa panawagan ng Partido Komunista ng Pilipinas na paigtingin ang pakikidigmaang gerilya sa buong kapuluan.

Bukod sa aktibista sa Perac, may dalawa pang kumumpiska ng tig-isang ripleng M-16. Inagaw ng isang aktibista ang riple ng isang sundalo ng PC sa Buguey, Cagayan, noong Mayo 6. Noon samang Mayo 20, itinakbo ng isa pang aktibista ang nakuba niyang M-16 sa Avenida 2da. Isabel sa Ilanga, Isabela.

Kumilos naman ang mga yunit-simbad ng BHB sa Mindanaw at kumumpiska ang baril ng dalawang pasista. Sa baryo La Paz, Tago, Surigao del Sur, kinuha ng isang yunit-simbad ang ripleng M-16 at kalibre-.45 na pistola mula sa isang sarhento ng PC nitong ika-21 Agosto.

Pinarusahan naman ng sa pang yunit-simbad at kinumpiskahan ng isang ripleng M-16 ang isang kriminal na myembro ng CHDF sa baryo Libertad, Tibal-og, Davao del Norte, noong Hunyo 18.

170 ARMAS ANG BAYAN NG BHB, MASA MULA MARSO 29

Naisagawa ng isang aktibistang Ita noong Setyembre 7 ang matagal na niyang pinaplano--naita sa, niya mula sa himpilan ng Civilian Home Defense Forces (CHDF) sa baryo Pasbul, Pora, Pampanga, ang dalawang ripleng M-16. Ilang araw mula noon, sumampa sa Bagong Hukbong Bayan ang batambatang aktibista, dala ang mga riple.

Ayon sa mga ulat na natatanggap ng Ang Bayan, nakumpiska ng rebolusyonaryong kilusan ang dalawang riple at 14 na iba pang armas sa Kanlurang Gitnang Luzon, Hilagang-silangang Luzon, at Silangang Mindanaw mula Mayo.

Kabilang ang mga ito, di bababa sa 170 baril ang naiulat na naidagdag sa arsenal ng BHB mula nang pumasok ito sa ika-13 taon ng pakikidigma noong Marso 29 hanggang nitong Setyembre. (tingnan ang mapa).

170 ARMAS, NAKUHA SA LIMANG BUWAN (Abril 6 - Set. 1)

Sa pamamagitan ng kanilang inisayatiba at pagpursigi, papareni sa hanay ng rebolusyonaryong karamayan ang patuloy na magdaragdag sa lakas-sandata ng BHB--pausa-isa, pailan-ilan, o sarawihan. Bahagi ito ng pagtugon sa panawagan ng Partido Komunista ng Pilipinas na pagtingin ang pakikidigang gerilya sa buong kapuluan.

Bukod sa aktibista sa Pora, may dalawa pang kumumpiska ng tig-isang ripleng M-16. Inagaw ng isang aktibista ang riple ng isang sundalo ng PC sa Baguay, Cagayan, noong Mayo 6. Noon namang Mayo 20, itinakbo ng isa pang aktibista ang nakuha niyang M-16 sa Avenida 201, Isabel sa Ilog, Isabela.

Kinilos naman ang mga yunit-simbad ng BHB sa Mindanaw at kumumpiska ang baril ng dalawang pasista. Sa baryo La Paz, Tago, Surigao del Sur, kinuha ng isang yunit-simbad ang ripleng M-16 at kalibre-.45 na pistola mula sa isang sarhento ng PC nitong ilang Agosto 21.

Pinarusahan naman ng sa pang yunit-simbad at kinumpiskahan ng isang ripleng M-16 ang isang kriminal na myembro ng CHDF sa baryo Libertad, Tibal-og, Davao del Norte, noong Hunyo 18.

Sumusunod ang iba pang pangungumpiska ayon sa mga ulat:

--Inagaw ng isang yunit ng BHB ang isang karbin (M-1) sa isang miyembro ng CHDF sa Baggao, Cagayan, noong Hunyo 27. Noong Hunyo rin, dinis-arnahan ang isa pang miyembro ng CHDF--isang ripleng Garand ang kinuha sa kanya--sa bayan ng Allacayan sa probinsya ring iyon. Isa pang ripleng Garand ang kinumpiska ng BHB sa Ilagan, Isabela, noong Hunyo 14.

--Kinumpiska ng mga Pulang mandirigma ang isang M-2 karbin at isang kalibre-.45 na pistola mula sa isang miyembro ng CHDF sa baryo San Ramon, Floridablanca, Pampanga.

--Pinarusahan ng mga yunit ng BHB ang dalawang miyembro ng CHDF (isang aktibong importer ng kaaway at isang pisakal ng mangingivil) sa mga bayan ng Pilar at Orani sa Bataan noong Hunyo 13 at Hulyo 22. Kinumpiska sa mga ito ang dalawang ripleng karbin.

--Sa magkasunod na mga pagkilos sa Davao del Norte, kinumpiska ng mga yunit ng BHB ang isang ripleng M-16 sa isang hepe ng CHDF na pinarusahan ng kamatayan sa baryo Apitong, Sto. Tomas, noong Hulyo 28 at ang isang kalibre-.38 na rebolber sa isang miyembro ng CHDF sa baryo Kapatagan, Linao, noon namang Agosto 9.

Malawakang kampanya

Malaki ang naiambag ng maraming maliliit na kumpiskasyong ganito sa pagpapalaki ng lakas-sandata ng Bagong Hukbong Bayan. Isinasagawa ito bilang isang malawakang kampanya ng mga pwersang rebolusyonaryo sa buong kapuluhan.

Sa ganito at sa relatibong malalaking taktikal na operasyon unti-unting napangingibabawan ng hukbong bayan ang isa sa pinakamatitingkad na kahirapan nito nang itatag ng Partido noong 1969.

Wika ni Kasamang Amado Guerrero sa "Mga Partikular sa Katangian ng Ating Digmang Bayan": "Kinailalang magsimula ang Bagong Hukbong Bayan sa iilang riple at pistola na karamihan'y nangaw sa mangating matong Taruc-Sumulong para armasan ang siyam na pinaliit na iskud na ang bawat isa'y karaniwang pito ang mandirigma."

Sa akda ring iyon, ipinaliwanag niya ang paraan sa napangingibabawan ang ating mga limitasyon, kabilang na ang sa armas. Ang mga ito, ang tangging paraan para mapalaki ang armadong lakas at bisa panagupa natin ay patinkarin ang suportang masang tinatamasa natin. Ng mga gulok, sibat, pana, patibong at iba pang katutubong sandatang karawang nasa kamay ng masang ay dapat isanib sa pampasabog na gawang-bahay. Iilang ripleng nasa kamay natin."

Sinabi niyang "may mga pagkakataon ding sa panagitan ng kung anong panlalansai ay makapagdidis-arna tayo ng mga pwersa, 'home defense', pulis at maliliit na yunit ng kaaway nang hindi man nagpapatok".

"Sa panamagitan ng lubos na pagtangan sa inyotiba," anyo, "paulit-ulit nating nabubuyo ang kaaway na bumanda sa mahay na nakahandang tangbang natin o ipadala ang superyor niyang pwersa kung saan para masalakay natin ang mahina niyang pwersa sa isang lugar."

"Sa bawat pagkakataon," dagdag pa niya, "tiyak nating makaha ang kagamitang militar ng kaaway."

NAGLINAW SI SISON SA INIULAT NG ANTI-KOMUNISTANG MAGASIN

"Walang anumang pagpapalagay na nagpakita na si... Marcos ng anumang positibong palatandaan na handa siyang makipagkaisa sa pambansa-demokratikong kilusan, sa kaala ng paulit-ulit niyang panawagan para sa pambansang pagkakaisa at pagkakasundo."

Sa ganitong mga pangungusap, naglinaw ang rebolusyonaryong lider na si Jose Ma. Sison kaugnay sa isang interbyu na inilathala kamakailan.

Ininterbyu ng Asiaweek, isang anti-komunistang magasing nakabase sa Hongkong, si Sison matapos niyang humarap sa isang pagdinig sa kasong "rebelyon" ng rehimeng EU-Marcos laban sa kanya at sa 91 iba pa.

Baba-bahagi ng interbyu ay inilathala ng Asiaweek at binaluktot ang report para pasasain si Sison. Batay sa inilathala ng magasin, ibinalita rin ng lokal na independyenteng pahayagang We Forum ang interbyu.

"Mabilisan" ang interbyu, ani Sison, at ang kanyang mga sagot noo'y kailangang "ilagay sa malinaw na konteksto". Ang paglililaw ng nakapiit na rebolusyonaryo'y ipinaabot at inilathala rin sa We Forum.

Sinabi ni Sison:

"Una, naninindigan akong magtaguyod, at ipinaillalin ko ang aking sarili, sa kilusang anti-pasista, anti-imperyalista at anti-pyudal na may sarili nitong nagkakaisang pananaw sa isang demokratikong pamahalaang koalisyon; at

"Pangalawa, ang posibilidad ng pakikipag-ugnayan kay (dating Senador Benigno) Aquino, kay Marcos o sa anumang pampolitikang entidad ay nagsasangkot ng ilang usapin ukol sa pambansang kasarinlan at demokrasya.

Sinabi ni Sison na wala pang ipinakikitang katibayan si Marcos ng pagtataguyod sa mga makabayang interes ng mamamayang Pilipino laban sa imperyalismong EU. Sa katunayan, anyo, sunud-sunuran ito sa mga dikta ng imperyalismo, laluna sa mga patakarang pang-ekonomya, at palagiang nanganalandakan ng anti-komunismo para sapanatili ang suporta ng rehimeng Reagan.

Jose Ma. Sison

Sa usapin naman ng mga demokratikong karapatan ng mamamayan, tinukoy ni Sison ang panunupil ng papet na diktador:

"Pinananatili ni Marcos ang awtokratiko at anti-demokratikong mga probisyon ng Konstitusyong 1973, at dinagdagan pa niya ang Batas Anti-Subersyon ng mas pasistang mga batas tulad ng Kodigo sa Pambansang Seguridad at Batas sa Kaayusang Publiko. Patuloy niyang ipinagkakait ang writ of habeas corpus sa mga detenidong pulitikal."

Inililaw ni Sison na personal na opinyon ang kanyang ipinahahayag at di siya nagsasalita sa ngalan ng rebolusyonaryong kilusan.

Si Sison, isang dating guro sa kolehiyo, ay siyang tagapagtatag at unang tagapangulo ng Kabataang Makabayan (KM) at ng Student Cultural Association of the University of the Philippines (SCAUP) na nauna rito. Gumanap ng makasaysayang papel ang mga organisasyong ito hindi lamang sa pagsusulong ng kilusang estudyante, kundi, mas mahalaga pa, sa pagpapalawak at pagpapatatag mismo sa kilusang makabayan at demokratiko.

Inspirasyon at patnubay sa libu-libong rebolusyonaryong kadre at aktibista ang kanyang mga talumpati at sulatin.

Nang madakip siya noong 1977, tigae ng pagmamalaki ng pasistang rehimen na napilay na raw ang rebolusyonaryong kilusan. Kamakailan lamang ay nagtangkang mang-intriga sa rebolusyonaryong hanay ang pinuno ng pasistang Philippine Army, si Medyor-Heneral Josephus Ramos. May hidwaan daw sa pagitan ni Sison at ng iba pang namumuno sa rebolusyonaryong kilusan.

Pinabulaanan ito ni Sison. Ipinahayag niya ang pananaw na taglay ng Partido Komunista ng Pilipinas ang "may-kakayahang at epektibong pamunuan na nakapagsusulong nang napakahusay sa rebolusyonaryong kilusan".

HINAMON NG MGA WELGA ANG BP 130;
MANGGAGAWA NG REHIMEN, NAGBANTA

Animo'y nagwawalang loro na nagtatalak ang diktador. "Hindi ako magdadalawang-isip na bumalik sa 1972 kung hindi ititigil ng mga subersibo ang pagpuslit sa hanay ng mga manggagawa at estudyante," sabi niya noong Setyembre 30.

Galit na galit si Marcos dahil nagwewelga at nagbabantang magwelga ang mga manggagawa sa mga kompanya ng mga imperyalista at malalaking burges na komprador. Wala pang isang buwan mula nang pirmahan niya ang bagong batas na sumusupil pa rin sa welga.

Kasabay nito, nayayanig din ang pasistang iskwater sa Malakanyang sa mga boykot at demonstrasyon ng mga estudyante, na lalong tumatayang sa bawat linggong magdaan.

Tahasang hinahamon ng mga welga ang Batas Pambansa Blg. 130 (dating Cabinet Bill No. 45). Nagmimistula itong walang lakas, walang silbi, at walang inihan sa kapiirasong papel sa harap ng paghihimagsik ng mga manggagawa. Habang lumulubog pa sa krisis ang pambansang ekonomya, tinututulan ng mga manggagawa ang mararahang tanggapan at mga panggigipit sa paggawa.

Gagawang magkano ang tatakang "gawa ng subersibo" ang mga welga. Mula't mula pa'y sinasa-mugat na ng mga manggagawa ang pan-nakot na ito sa panamagitan mismo ng pagwewelga.

Sino ba talaga ang subersibo? Walang iba kundi ang rehimenang Marcos. Sa loob ng 16 na taong paghahari nito'y lubusang ipinagpabong nito sa imperyalismong EU ang ating inang bayan. Binabalaan pa ni Marcos ang salubayanan na ibabalik niya ang 1972 (deklarasyon ng batas militar), ngayong hindi naman niya totooanang inalis ang batas militar.

Gumanti ang mga manggagawa

Hindi man nagtatagal ang pananakot ni Marcos, dumamulat ang mga welga ng mga manggagawa sa industriya ng tela. Itinayo ang mga tolda sa geyt ng mga pagawaan ng Solid Mills at International Pants Corp. sa Parañaque, at Litton Mills sa Pasig, Metro Manila.

Inilunsad ang mga welga kasunod ng balitang nalunaga ang lokal na industriya ng tela. Tumanggi ang mga manggagawang gamitin na naman silang sangkalan ng mga ganid na kapitalista. Sa halip, tinutulan nila ang tanggapan at iginiiit ang mararami pang kahilingan sa sahod.

Sumunod na nagwelga ang mga drayber ng dyipni na pumapasada sa Aurora Blvd., isa sa pinakaimportanteng ruta sa Quezon City. Sa loob ng isang araw, napilitan ang rehimenang Marcos na ibigay ang kahilingan ng mga drayber. Pan-samantalang sinuspinde ang balak na rerouting ng dyipni, na siyang tinututulan ng mga welgista.

Pagpapakagutom o hunger strike ang inilunsad ng mga manggagawa sa Philcadan, isang multi-milyong ibong korporasyon na gumagawa ng mga nuwebles sa

Mandaue, Cebu. Bilang pagtutol sa walang-katwirang pagtatanggal sa kanila at di pagbabayad sa kanilang alawans, nagtirik sila ng mga tolda sa mismong panrehiyong opisina ng Ministri ng Paggawa at Empleyo sa Cebu City.

Ang unang welga ng humason sa BP 130 ay isinagawa ng 3,600 manggagawa ng Dynetics, Inc., pagawaan ng semi conductors sa Taguig, Metro Manila, anim na araw sakaraag piramahang batas noong Agosto 21.

Ilang linggo pa, nagkasabay na itinayo ang mga piket sa dalawang pagawaan ng tiles sa sahig. Kinardon ng daan-daang manggagawa ang mga geyt ng Mabuhay Vinyl Products Corp. sa Valenzuela, Metro Manila, at Paramount Vinyl Products Corp. sa Caloocan City.

Ang talagang ipinegitagit ng rehimen ng Marcos sa ngayon ay ang mga welga ng manggagawa ng puwesto sa sarili nitong bakuran. Naghahanda ang mga manggagawa sa mga korporasyong kontrolado, at itinuturing ng diktadura na "mahahalaga", sa araw ng pakikipagtuos sa rehimen.

Nagbabadya ang mas malalaking welga

"Ipadadampot ko sila kung patuloy nilang gagawa ng gulo," pananakot ng Marcos na nakapatungkol sa mga manggagawa ng Philippine Long Distance Telephone Co (PLDT), Philippine Airlines (PAL), mga ospital ng gobyerno, at sa-ging sa mga manggagawang Pilipino sa isang basang militar ng EU.

Nagbabantog ang welga ang 8,000 manggagawa na kasalukob ng Free Telephone Workers Union ng PLDT kapag hindi niluwagan ng kompanya ang sagad-sa-buto paghihigpit nito sa mga manggagawa.

Naghatap ng notice of strike ang unyon noong kalagitnaan ng Setyembre at ang kahilinga'y ipawalambisa ang Code of Conduct ng kompanya. Ang kodigo ay idinikta ng pasistang militar, na humawak sa operasyon ng kompanya, noong Enero 1973.

Kaagad nakilala ang minister sa paggawa ng rehimen para pigilin ang mapiintong welga na masaring makabala sa transaksyon ng mga kompanyang imperyalista at malalaking burges na komprador. Malaking kasiraan sa rehimen ang pagputok ng welga laluna sa mga dayuhan; namumuhunan na satagal nang nagreklamo sa mababang uri ng serbiyong pantelepono ng rehimen.

Nagsiklab ang unyon, at hinamon nito ang Marcos ng rehimen na ideklarang labag sa konstitusyon ang BP 130. Bilang pagtutol sa kanilang kaso, naglunsad ng sunod-sunod na slowdown ang mga manggagawa sa pamamagitan ng tig-iisang-oras na "miting padadal" sa oras ng trabaho. Haisa-han ng mga manggagawa ang rehimen sa paggiti ng "kalayaan sa pananampalataya".

Hawak ng PLDT ang 90 porsyento ng kabuuang sistemang pantelepono sa bansa, at ang kompanya'y pinangungunahan ni Eduardo Cojuangco Jr., isang kasabwat ni Marcos. Sa loob ng 16 na taon, wala pang welga ng manggagawa ang PLDT (ang pinakahuling welga rito ay noong 1965, at samagat nang pitong buwan).

Kasunod halos ng pagputok ng sigalot sa PLDT, nagdeklarang magwewelga ang Philippine Airlines Employees Union sa may 5,600 ayembro. Nagbanta ang mga manggagawa na titigil sila sa trabaho kapag hindi ibinalik ang 559 empleadong rank-and-file na basta na lamang tinanggal noong Agosto.

Takot ang rehimen na malantad ang kabulanan at katungkalan nito sa pagpapatakbo ng PAL kapag natuloy ang welga.

Tinanggal ni Roman Cruz Jr., teknokrata ni Marcos, ang mga manggagawa para maibsan ang patuloy na pagkalugi (P394.8 milyon noong 1980 lamang) ng PAL bunga ng bulagsak na pangangasiwa ng rehimen.

Doon naman sa Clark Air Base ng imperyalistang EU na para Pampanga, sinabi ng Filipino Civilian Employees Association na naghahandang tumigil sa trabaho ang 5,000 ayembro nito. Iginigiti nilang ibalik ang 36 na manggagawang Pilipino na tinanggal ng komander ng base.

Mandaue, Cebu. Bilang pagtutol sa walan, katwirang pagtatanggal sa kanila at di pagbabayad sa kanilang alawans, nagtirik sila ng mga tolda sa misong panrehiyong opisina ng Ministri ng Paggawa at Empleyo sa Cebu City.

Ang unang welga ng humason sa BP 130 ay isinagawa ng 3,600 manggagawa ng Dynetics, i.e., pagawaan ng semi conductors sa Taguig, Metro Manila, anim na araw nakarasag piraahan ang batas noong Agosto 21.

Ilang linggo pa, nagkasabay na itinayo ang mga piket sa dalawang pagawaan ng tiles sa sahig. Kinordon ng daan-daang manggagawa ang mga geyt ng Mabuhay Vinyl Products Corp. sa Valenzuela, Metro Manila, at Paramount Vinyl Products Corp. sa Caloocan City.

Ang talagang ipinagagigit ng rehimeng Marcos sa ngayon ay ang mga welga ng nagbabantang puwetok sa sarili nitong bakuran. Naghahanda ang mga manggagawa sa mga korporasyong kontrolado, at itinuturing ng diktadura na "mahahalasa", sa araw ng pakikipagtuos sa rehimen.

Nagbabadya ang mas malalaking welga

"Ipadadampot ko sila kung patuloy nilang gagawa ng gulo," pananakot ni Marcos na nakapatungkol sa mga manggagawa ng Philippine Long Distance Telephone Co. (PLDT), Philippine Airlines (PAL), mga ospital ng gobyerno, at maging sa mga manggagawang Pilipino sa isang basang militar ng EU.

Nagbabantang magwelga ang 8,000 manggagawa na kaanib ng Free Telephone Workers Union ng PLDT kapag hindi niluwagan ng kompanya ang sagad-sa-batong paghihiyapit nito sa mga manggagawa.

Naghatap ng notice of strike ang unyon noong kalagitnaan ng Setyembre at ang kahilinga'y ipawalambisa ang Code of Conduct ng kompanya. Ang kodigo ay idinikta ng pasistang militar, na humawak sa operasyon ng kompanya, noong Enero 1973.

Kaagad nakilalam ang minister sa paggawa ng rehimen para pigilin ang mapipintong mga na masariling makabalaan sa transaksyon ng mga kompanyang imperyalista at malalaking burges na komprador. Malaking kasiraan sa rehimen ang pagputok ng welga laluna sa mga daghang namumuhunan na matagal nang nagrerekla sa mababang uri ng serbiyong pantelepono ng rehimen.

Nagsiklab ang unyon, at hinamon nito ang batas ng rehimen na ideklarang labag sa konstitusyon ang BP 130. Ang batas ay ipinagkalo ang kanilang kaso, naglunsad ng sunod-sunod na stordong ang mga manggagawa sa panamagitan ng tig-iisang-oras na "miting padacal" sa oras ng trabaho. Haisa-han ng mga manggagawa ang rehimen sa paggit ng "kalayaan sa pananampalataya".

Hawak ng PLDT ang 90 porsyento ng kabuuang pantelepono sa bansa, at ang kompanya'y pinangungunahan ni Eduardo Cojuangco, Jr., isang kasabwat ni Marcos. Sa loob ng 16 na taon, wala pang isang pangunahing krisis ang PLDT (ang pinakahuling welga rito ay noong 1965, at bumagsa nang pitong buwan).

Kasunod halos ng pagputok ng sigalot sa PLDT, nagdeklarang magwewelga ang Philippine Airlines Employees Union sa may 3,600 miyembro. Nagbanta ang mga manggagawa na titigil sila sa trabaho kapag hindi irinalik ang 559 empleadong rank-and-file na basta na lasang tinanggal noong Agosto.

Takot ang rehimen na maiantad ang kabuluhan at katungkalan nito sa pagpapatakbo ng PAL kapag natuloy ang welga.

Tinanggal ni Roman Cruz, Jr., teknokrata ni Marcos, ang mga manggagawa para maibsan ang patuloy na pagkalugi (P394.8 milyon noong 1980 lamang) ng PAL bunga ng bulagask na pangangasiwa ng rehimen.

Doon naman sa Clark Air Base ng imperyalismong EU na nasa Pampanga, sinabi ng Filipino Civilian Employees Association na naghahandang tumigil sa trabaho ang 5,000 miyembro nito. Iginigiti nilang ibalik ang 36 na manggagawang Pilipino na tinanggal ng komander ng base.

Mandaue, Cebu. Bilang pagtutol sa walan-katwirang pagtatanggal sa kanila at di pagbabayad sa kanilang alawans, nagtirik sila ng mga tolda sa misyong panrehiyong opisina ng Ministri ng Paggawa at Employo sa Cebu City.

Ang unang welga ng humason sa BP 130 ay isinagawa ng 3,600 manggagawa ng Dynetica, Inc., pagawaan ng semi conductors sa Taguig, Metro Manila, anim na araw ngkaraang pirahang ang batas noong Agosto 21.

Ilang linggo pa, nagkasabay na itinayo ang mga piket sa dalawang pagawaan ng tiles sa sahig. Kinordon ng daan-daang manggagawa ang mga geyt ng Mabuhay Vinyl Products Corp. sa Valenzuela, Metro Manila, at Paramount Vinyl Products Corp. sa Caloocan City.

Ang talagang ipinagangitgit ng rehimen ng Marcos sa ngayon ay ang mga welga ng nagbabantang paratok sa sarili nitong bakuran. Naghahanda ang mga manggagawa sa mga korporasyong kontrolado, at itinuturing ng diktadura na "mahahalaga", sa araw ng pakikipagtuos sa rehimen.

Nagbabadya ang mas malalaking welga

"Ipadadampot ko sila kung patuloy nilang gagawa ng gulo," pananakot ni Marcos na nakapatungkol sa mga manggagawa ng Philippine Long Distance Telephone Co. (PLDT), Philippine Airlines (PAL), mga ospital ng gobyerno, at sa-ging sa mga manggagawang Pilipino sa isang basang militar ng EU.

Nagbabantang magwelga ang 8,000 manggagawa na kaanib ng Free Telephone Workers Union ng PLDT kapag hindi niluwagan ng kompanya ang sagad-sa-batang paghihiyapit nito sa mga manggagawa.

Naghatap ng notice of strike ang unyon noong kalagitnaan ng Setyembre at ang kahilinga'y ipawalambisa ang Code of Conduct ng kompanya. Ang kodigo ay idinikta ng pasistang militar, na humawak sa operasyon ng kompanya, noong Enero 1973.

Kaagad nakilalam ang minister sa paggawa ng rehimen para pigilin ang manipintong waga na masaring makabala sa transaksyo ng mga kompanyang imperyalista at malalaking burges na komprador. Malaking kasiraan sa rehimen ang pagputok ng welga laluna sa mga daghang namumuhunan na matagal nang nagrerekla sa mababang uri ng serbisyong pantelepono ng rehimen.

Nagsiklab ang unyon, at hinamon nato ang Code of Conduct ng rehimen na ideklarang labag sa konstitusyon ang BP 130. Bilang kaso, naglunsad ng sunad-sunod na steward ang mga manggagawa sa pamamagitan ng tig-iisang-oras na "miting padasal" sa oras ng trabaho. Naisa-han ng mga manggagawa ang rehimen sa paggiti ng kalayaan sa pananakpalataya.

Hawak ng PLDT ang 90 porsyento ng kabuuang alalahaning pantelepono sa bansa, at ang kompanya'y pinangungunahan ni Eduardo Cojuangco Jr., isang kasabwat ni Marcos. Sa loob ng 16 na taon, wala pang welga ngkaraang ang PLDT (ang pinakahuling welga rito ay noong 1965, at bumagsa nang pitong buwan).

Kasunod halos ng pagputok ng sigalot sa PLDT, nagdeklarang magwelga ang Philippine Airlines Employees Union sa may 3,600 ayembro. Nagbanta ang mga manggagawa na titigil sila sa trabaho kapag hindi ibinalik ang 559 empleadong rank-and-file na basta na lamang tinanggal noong Agosto.

Takot ang rehimen na maiantad ang kabuluhan at katangahan nito sa pagpapatakbo ng PAL kapag natuloy ang welga.

Tinanggal ni Roman Cruz Jr., teknokrata ni Marcos, ang mga manggagawa para maibsan ang patuloy na pagkalugi (P394.8 milyon noong 1980 lamang) ng PAL bunga ng bulagsak na pangangasiwa ng rehimen.

Doon naman sa Clark Air Base ng imperyalismong EU na nasa Pampanga, sinabi ng Filipino Civilian Employees Association na naghahandang tumigil sa trabaho ang 5,000 ayembro nito. Iginigiti nilang ibalik ang 36 na manggagawang Pilipino sa tinanggal ng komander ng base.

Bagamat nananakot na si Marcos, nagbanta pa ring magwewelga ang 30,000 manggagawa sa 362 ospital ng gobyerno, sa ilalim mismo ng Ministri sa Kalusugan. Hinihiling ng mga manggagawang medikal na ibalik nang ganap ang kanilang alawans.

Unti-unting gumuguh ang mahihigpit na patakaran ng rehimen sa miamong bakuran nito. Minsan pang pinapatunayan ng kilusang welga na malalaktawan nito ang lahat ng hangganan para pagkaisahin ang mga manggagawang nasa iba't ibang industriya at ipaglaban ang kanilang kagyat at pangmatagalang mga kahaligan.

Kinatatakutan ng diktadurang EU-Marcos ang paglakas ng kilusang welga, na may kakayahang bayuhin ang pasistang rehimen sa sentro ng kapangyarihan nito. Hindi mapipigilan ang masang manggagawa ng anumang pananakot o pananupil na tulad ng ihinaharap sa maraming welga. Lalo pa silang bahakbang para ibayo pang maihiwalay ang kinasusuklamang diktadura at igiit ang kanilang mga karapatan.

'COCO LEVY' NINA MARCOS, HINUHUTHOT SA ANAKPAWIS

Sa harap ng naghihiyawang mga buwaya sa industriya ng niyog, ibinalik ng diktador na si Marcos noong Oktubre 2 ang coconut levy na tatlong linggong sinuspinde. "P50 na lamang sa halip na P76 (sa bawat sandaang kilo ng kopra)," pag-aalo pa ng diktador.

Minsan pang sinagasaan ng kanilang kaswapangan ang kapakanan ng 1,550,000 magsasaka't manggagawang bukid sa industriyang nakalublob ngayon sa krisis. Sa halip na tuluyang alisin ang levy, binawasan lang ito. Imbis na ipakita sa madla ang kwentada ng P8.5 bilyong nalilikom na ng diktadura mula 1973, pinakapal pang lalo ang usok na bumabalot sa pondo.

Para mabigyang-katwiran ang tuluy-tuloy na pangangolekta ng levy, pina-gulong ng diktadura ang isang orkestradong kampanya ng manipulasyon at panloloko sa mga magsasaka at sa buong madla. Pinabagsak ng pangkating Marcos at ng kontrolado nitong United Coconut Mills (Unicom) ang presyo ng kopra. [AP, Setyembre 30]. Sinadya itong itaon sa pagsususpindi ng levy para palabas ng "kailangan pa ang levy para patatagin ang presyo ng kopra".

Basta na lamang hindi namili ng kopra ang Unicom at ang mga nilulon nitong oil mills (mga planta)—na siyang lumalanan sa 93 porsento ng koprang nalilikha sa bansa. "Punung-puno ang mga bodega namin," anila.

Para sa kanila, di na baleng buwag munang kumain ang mga anakpawis. Di na baleng nabulok sa lupa ang mga niyog. Di na baleng malugi ang maliliit na negosyante.

Sa pagbagsak ng presyo ng kopra, ipinaliwanag ng rehimen na suspensyon ng levy ang dahilan.

Aktiibo sa pakanang ito ng pangkating Marcos ang mga buwaya sa industriya — sina Minister sa Depensa Juan Ponce Enrile at Embahador Eduardo Cojuangco Jr. na kumontrol sa Unicom at sa United Coconut Planters Bank (UCPB) at ang malalaking opisyal ng Philippine Coconut Authority (PCA) at Philippine Coconut Producers' Federation Inc. (Cocofed).

Levy, naglilingkod sa diktadura

Para sa diktadurang EU-Marcos, mahalagang maipagpatuloy ang koleksyon ng levy gaano man ito tinututulan ng mamamayan. Gamit ang salaping hinuhuthot sa masang anakpawis sa industriya, halos nasosolo ng pangkating Marcos ang lokal na pamilihan, ragproseso at pag-eksport ng kopra. Pati ang pagbabangko at pananalapi sa industriya ay nakontrol nito.

Sa ganitong pagkontrol ng pangkatin sa lokal na industriya ng niyog, may pangmatagalang bentaheng nakakamit ang imperyalismong EU. Mas nakatitiyak ang mga imperyalista na dadaooy ang hilaw at mala-hilaw na materyales mula sa niyog sa pinakamababang presyo.

Ang kaswa'y ugan ng pangkating Marcos at ang garapal na paggamit nito ng kinamkam na kapangyarihan ay paniguro ng mga imperyalista para patuloy na mabansot ang makabayang pamumuhunan sa industriyang ito. Sa pagiging masunarin ng pangkatin sa imperyalismong EU, patuloy na mapaglalaruan ng mga imperya-

lista ang industriya sa Pilipinas, na pinagmumulan ng 60 porsyento ng suplay ng niyog sa mundo.

Levy	
MULA KANINO	PARA KANINO
* ang magsasakang prodyuser ay mas binabarat kapag may levy.	* panginoong maylupa-na-kikinabang sa 40% inilalaan sa muling pagtatanis
* ang manggagawang bukid ay binabayaran ng mas maliit kapag may levy.	* Cocomed--kumukuba sa 39% ng levy
* nananatili ang kita ng miller at komersyante may levy man o wala.	* Unicom nina Marcos--17%
	* PCA ng rehiman--4%

Samakatawid, ang levy ay isang sabwatang pinagtutubuan kapwa ng imperyalistang ano at ng lokal na naghaharing papet na pangkatin.

Dahil sa pagiging di-makatarungan ng levy, mahigpit itong kinakondena't nilalabanan ng mga magsasakang prodyuser at iba pang anakpawis sa industriya.

Makalawang beses tuloy napilitan ang pasistang pangkatin na suspindehin ang koleksyon nito (una noong Mayo 1980). Ang oposisyong ito mismo ang ninais sugpuin ng rehimen nang pagulungin nito ang kampanya ng manipulasyon at panlo-loko.

Nito ngang Oktubre 2, porma si Marcos na "magliligtas" sa industriya sa pamamagitan ng pagbabalik ng levy at pinalitaw sa hariin itong kahilingan ng masa.

Pinalalabas ng pasistang pangkatin na wala sa katwiran ang mga tumutol sa levy. Ang papel naman ng PCA at Cocomed sa kampanya ay palabas-sing mga bida ang mga buwaya at palitawing mga anakpawis.

Ayon sa Cocomed, "oil millers, at hindi ang mga prodyuser, ang punapasan sa levy." Paulit-ulit pang sinasabi nito at ng PCA na "kalahati ng biyaya ang mga prodyuser at di nuniad ang industriya ng niyog kung walang ang levy".

Pano ba pinipiga ng pasistang pangkatin ang mga magsasaka at manggagawang bukid sa industriya ng niyog? Kung pano ginagamit ng rehimen ang halos-monopolyo (near-monopoly) ng Unicom sa pamili at pagproseso ng kopra para pabaguhin ang presyo nito, gayundin ang ginagamit para kolektar sa pinakamadaling paraan ang levy.

Ang Unicom at ang kanyang mga planta sa iba't ibang rehiyon ng kapuluan ay nagtatakda ng pang-araw-araw na presyo ng kopra sa lokal na pamilihan. Dito ibinabatay ng malalaki't maliliit na komersyante (middlemen) ang presyo nila sa pagbili sa mga magsasakang prodyuser (magsasaka man o nakikisama).

Kabawasan sa presyo

Sa pagtatakda pa lamang ng pang-araw-araw na presyo, ibinabawas na muna ng Unicom ang halaga ng levy. Ibig sabihin, mas mababa rin nang ganitong halaga ang presyo ng pagbili ng mga komersyante sa mga prodyuser.

Kapag ang aktwal na presyo ng kopra sa pamilihan ay P2 bawat kilo, ibinabawas ng Unicom ang levy--na ngayoy P0.50--at P1.50 lamang ang itinatagda nitong presyo. Nababawasan nang P0.50 ang ibinabayad nito sa komersyante

Sa ganitong pagkontrol ng pangkatin sa lokal na industriya ng niyog, may pangmatagalang bentaheng nakakamit ang imperyalismong EU. Mas nakatitiyak ang mga imperyalista na dadaloy ang hilaw at mala-hilaw na materyales mula sa niyog sa pinakamababang presyo.

Ang kaswal ngan ng pangkating Marcos at ang garapal na paggamit nito ng kinakamit na kapangyarihan ay paniguro ng mga imperyalista para patuloy na nabansot ang makabayang pamumuhunan sa industriyang ito. Sa pagiging masunarin ng pangkatin sa imperyalismong EU, patuloy na mapapalalaruan ng mga imperyalista ang industriya sa Pilipinas, na pinagmumulan ng 60 porsyento ng suplay ng niyog sa mundo.

MULA KANING	PARA KANING
* ang magsasakang prodyuser ay mas binabarat kapag may levy.	* panginoong maylupa-na-kikinabang sa 40% inilalaan sa muling pagtatanim
* ang manggagawang bukid ay binabayaran ng mas maliit kapag may levy.	* Cocofed--kumukuha sa 39% ng levy
* nananatili ang kita ng miller at komersyante may levy man o wala.	* Unicom nina Marcos--17%
	* PCA ng rehimen--4%

Samakatawid, ang levy ay isang sabwatang pinagtutubuan kaywa ng imperyalistang amo at ng lokal na naghaharing papet na pangkatin.

Dahil sa pagiging di-makatarungan ng levy, mahigpit itong kinokondena't nilalabanan ng mga magsasakang prodyuser at iba pang anakpawis sa industriya.

Makalawang beses tuloy napilitan ang pasistang pangkatin na suspindehin ang koleksyon nito (una noong Mayo 1980). Ang oposisyong ito mismo ang ninais sugpuin ng rehimen nang pagulungin nito ang kampanya ng manipulasyon at panlo-loko.

Nito ngan Oktubre 2, porma si Marcos na "magliligtas" sa industriya sa pamamagitan ng pagbabalik ng levy at pinalitaw sa mariin itong kahilingan ng masa.

Pinalalabas ng pasistang pangkatin na wala sa katwiran ang mga tumutol sa levy. Ang papel naman ng PCA at Cocofed sa kampanya ay palabasng mga bida ang mga buwaya at palitawing mga anakpawis na loob ang mga anakpawis.

Ayon sa Cocofed, "oil millers, at hindi ang mga prodyuser, ang punapasan sa levy." Paulit-ulit pang sinasabi nito at ng PCA na "maglalaban ng biyaya ang mga prodyuser at di umulad ang industriya ng niyog kung walang ang levy".

Pano ba pinipiga ng pasistang pangkatin ang mga magsasaka at manggagawang bukid sa industriya ng niyog? Kung pano ginagamit ng rehimen ang halos-monopolyo (near-monopoly) ng Unicom sa paminili at pagproseso ng kopra para pabagsakin ang presyo nito, gayundin ang ginagawa para kolekta sa pinakamadaling paraan ang levy..

Ang Unicom at ang kanyang mga planta sa iba't ibang rehiyon ng kapuluan ay nagtatakda ng pang-araw-araw na presyo ng kopra sa lokal na pamilyan. Dito ibinabatay ng malalaki't maliliit na komersyante (middlemen) ang presyo nila sa pagbili sa mga magsasakang prodyuser (nagsasaka man o nakikisama).

Kabawasan sa presyo

Sa pagtatakda pa lamang ng pang-araw-araw na presyo, ibinabawas na muna ng Unicom ang halaga ng levy. Ibig sabihin, mas mababa rin nang ganitong halaga ang presyo ng pagbili ng mga komersyante sa mga prodyuser.

Kapag ang aktwal na presyo ng kopra sa pamilyan ay P2 bawat kilo, ibinabawas ng Unicom ang levy--na ngayong P0.50--at P1.50 lamang ang itinatagda nitong presyo. Nababawasan nang P0.50 ang ipinabayad nito sa komersyante

kayat nababawasan ng ganito ring halaga ang ibinabayad ng komersyante sa prodyuser.

Halimbawa, kapag P1.50 bawat kilo ang presyong itinatakdang ng Legaspi Oil (isa sa mga planta ng Unicom), ang mga awtorisado at nagsasariling mga komersyante nito sa Bikol at Samar ay nagtatakdang ng mas mababang presyo sa kanilang mga lugar. Pumapatak na lang ito ng P1.20 sa Sorsogon o kasimbaba ng P0.80 sa Hilagang Samar, dahil ibinabawas na ng mga komersyante ang gastos sa pagtangan at pagbibiyahang ng kopra at ang kanilang ganansya.

Sa yugtong ito pa lamang, humigit-kumulang kalahati na ang nawawala sa dapat kitain ng isang independyenteng magsasakang prodyuser (tinatayang may 50,000 silang lahat). Wala na halos natitira sa mga nakikisakang magsasaka sa niyog (500,000) matapos ipasa ang kalahati o dalawang-katlong (2/3) parte ng ani sa panginoong saylupa bilang upa.

Pasan ng mga magsasakang prodyuser ang lahat ng gastos sa produksyon.

Gutom naman ang kaharap ng may isang milyong manggagawang-bukid kapag bumababa sa P1.50 bawat kilo ang presyo ng kopra. Karaniwang tumatanggap sila ng P30 hanggang P40 lamang sa bawat isang libong niyog na nagagawa nilang kopra--mula sa pagkuha ng niyog, pagbibiyak, pagkuha ng laman, at pagpapatuyo, hanggang sa paglalagay sa sako at pagbahakod. Tatlo hanggang apat na araw walang-tigil na nagtatrabaho ang isang manggagawang bukid para makumpleto ang prosesong ito.

Kalamidad na para sa mga anakpawis kapag mas mababa na sa P1.50 bawat kilo ang presyong takda ng Unicom. Talo na sa gastos ang kahit nagsasariling magsasaka. Ang mga manggagawang bukid naman ay napipilitang tumanggap ng mas mababang sahod o sawalan ng trabaho.

Madalas mangyari ito mula nang makontrol ng pangkating Marcos ang industriya.

Hindi nalililalang ng rehimen ang mga anakpawis. Sa halip, lalo nilang tinutuligsa at iginigiit na alisin ang kinamumuhang levy.

Makatwiran para sa mga magsasaka at manggagawang bukid sa mga niyogan ang makibaka para sa kanilang mga kagay at pangmahabang interes.

Makabuluhang mga hakbangin para rito ang pagbuo nila ng mga tunay na samahang magsasaka. Makabuluhan din ang pagtataguyod at paglahok nila sa rebolusyonaryong pakikibaka ng mamamayan para pawiin ang pagsasasantala at pang-aapi sa industriya ng niyog at sa buong lipunang Pilipino.

PAANO LULUTASIN ANG ALITAN SA HANAY NG MGA MAMAMAYAN?

"Ang kontradiksiyon sa hanay ng mamamayan ay dapat lang lutasin sa mapang paraan. Hindi tayong mahihirap ang naglalabai-laban, upang may lakas tayong makitungkali sa mga tunay na pagsasasantala't nagpapahirap sa atin."

Matamang nakikinig ang masa mula sa tatlong sityo ng Hungduan, Ifugao, sa nagsasalitang mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan. Sa isang malaking pulong sa Hungduan noong Hunyo, ipinakita ng mga Pulang mandirigma ang isang halimbawa ng paglutas ng mga alitang nagaganap sa hanay ng mamamayan. Inilulat ito ng mga korespondal ng Ang Bayan sa Hilagang-kanlurang Luzon.

Kung tutunong 'y bago pa lamang kinikilusan ng isang yunit ng BHB ang tatlong sityo. Subalit kahit sa mangang panahon ito'y mataas na ang pagtingin at pagtitiwala ng masang Ifugao sa mga Pulang mandirigma.

Ilan sa masa ang nagharap ng suliranin hinggil sa nakawan ng baka at pera, panununog ng bahay, at paghihiwalay ng mag-asawa. Ang rebolusyonaryong hustisiya na ipinapalaganap ng BHB sa mga kasong tulad nito ay nasaksihan ng masa sa nasabing pulong.

Naging daan din ang pulong para mailinaw ng mga Pulang mandirigma sa mamayan ang tunay na pinag-uugatan ng kanilang mga suliranin. Ang kalaban o target ng atake ay ang mga imperyalista ng EU, malalaking burges na komprador at malalaking panginoong maylupa, at hindi ang kapwa aping mamayan.

Sa tulong ng masa, nagsagawa muna ang yunit ng BHB ng masusing imbestigasyon tungkol sa nakaraang tinakbo ng mga kaso. Sa pulong ay pinagharap ang magkabilang panig sa bawat kaso, biningi ang pananaw ng bawat panig, at kinuha rin ang opinyon ng mga testigo at masa.

Bago ibinaba ng yunit ang mga desisyon, ipinaliwanag muna ang mga prinsipyong gumabay sa pagdedesisyon.

Una, mali ang pagnanakawan sa baryo. Ang kahirapan ng isa ay hindi dapat ihanap ng kalutasan sa pagnanakaw sa kapwa mahirap.

Pangalawa, ang alitan sa pagitan ng dalawang tao o pamilya ay dapat daanin sa mahusay na usapan, kaysa gumawa ng pinsala sa kabilang panig, tulad ng panununog.

Pagkatapos nito'y iginawad ng yunit ang kanilang mga hatol. Sinang-ayunan ng masa at ng mga kasangkot ang demokratikong paraan at makatwirang desisyon, at saka ginawan ng kasulatan.

Sa simula'y ganap na inisasa ng masa sa mga Pulang mandirigma ang paglutas sa kanilang mga sigalot. Ngunit sa matiyagang pagmumulat at pag-organisa sa kanila, ang mga rebolusyonaryong samahang masa na ang humaharap sa ganitong alitan tulad ng nagaganap ngayon sa maraming monang gerilya.

Sa ganitong kalagayan, higit na nakapagtutuhan ng pansin ang mga yunit ng BHB sa pakikibakang militar, laluna sa paglulunsad ng koordinadong mga taktikal na operasyon laban sa pasistang kaaway.

Sa kabilang banda, lumalakas din ang tiwala ng mga rebolusyonaryong samahan sa kakayahan nilang mangasiwa. Masasabay na nilang humarap sa mabibigat na tungkuling kaugnay ng pagtatayo ng Pulang kapangyarihang pampolitika sa kanayunan.

UMAANI NG TAGUMPAY ANG TSINA SA PROGRAMA SA REUNIPIKASYON

Nailagay ng sambayanang Tsino sa depensibong posisyon ang imperyalismong EU at ang papet na pangkating Chiang sa Taiwan sa usapin ng reunipikasyon ng Tsina.

Matatag na pinaninindigan ng Republikang Bayan ng Tsina (People's Republic of China o PRC) sa imperyalismong EU na panloob niyang usapin ang muling pagyakap sa islang probinsya ng Taiwan. Sa nakaraang dekada'y umani ang PRC ng eumunod na tagumpay sa larangang ito:

1. Kinilala ng imperyalismong EU ang Republikang Bayan ng Tsina bilang lehitimong gobyerno ng sambayanang Tsino. Kinailangan nitong putulin ang pakikipagrelasyong diplomatiko sa huwad na "Republika ng Tsina (Kuomintang)" sa Taiwan, at opiyal na kilanling ang isla ay probinsya lamang ng iisang Tsina. Ang imperyalismong EU ang siyang pasimuno at pangunahing tagasuporta ng rehimag Chiang sa Taiwan.

2. Nabuksan at napasigla na ng PRC ang pampolitika, pangkultura at pampalakasang pag-uugnayan ng mga Tsino sa malaking lupain (mainland) at sa islang probinsya.

Ilan sa masa ang nagharap ng suliranin hinggil sa nakawan ng baka at pera, panununog ng bahay, at paghihiwalay ng mag-asawa. Ang rebolusyonaryong hustiya na ipinapalaganap ng BHB sa mga kasong tulad nito ay nasaksihan ng masa sa nasabing pulong.

Naging dean din ang pulong para mailinaw ng mga Pulang mandirigma sa mamamayan ang tunay na pinag-uugatan ng kanilang mga suliranin. Ang kalaban o target ng atake ay ang mga imperyalista ng EU, malalaking burges na komprador at malalaking panginoong maylupa, at hindi ang kapwa aping mamamayan.

Sa tulong ng masa, nagsagawa muna ang yunit ng BHB ng masusing imbestigasyon tungkol sa nakaraang tinakbo ng mga kaso. Sa pulong ay pinagharap ang magkabilang panig sa bawat kaso, hiningi ang pananaw ng bawat panig, at kinuha rin ang opinyon ng mga testigo at masa.

Bago ibinaba ng yunit ang mga desisyon, ipinaliwanag muna ang mga prinsipyong gumabay sa pagdedesisyon.

Una, mali ang pagnanakawan sa baryo. Ang kahirapan ng isa ay hindi dapat ihanap ng kalutasan sa pagnanakaw sa kapwa mahirap.

Pangalawa, ang alitan sa pagitan ng dalawang tao o pamilya ay dapat daniin sa mahusay na usapan, kaysa gumawa ng pinsala sa kabilang panig, tulad ng panununog.

Pagkatapos nito'y iginawad ng yunit ang kanilang mga hatol. Sinang-ayunan ng masa at ng mga kasangkot ang demokratikong paraan at makatwirang desisyon, at saka ginawan ng kasulatan.

Sa simula'y ganap na inisasa ng masa sa mga Pulang mandirigma ang paglutas sa kanilang mga sigalot. Ngunit sa matiyagang pagmumulat at pag-organisa sa kanila, ang mga rebolusyonaryong samahang masa na ang humaharap sa ganitong alitan tulad ng nagaganap ngayon sa maraming sonang gerilya.

Sa ganitong kalagayan, higit na nakapagtutuhan ng pansin ang mga yunit ng BHB sa pakikibakang militar, laluna sa paglulunsad ng koordinadong mga taktikal na operasyon laban sa pasistang kaaway.

Sa kabilang banda, lumalakas din ang tiwala ng mga rebolusyonaryong samahan sa kakayahan nilang mangasiwa. Masasabay na silang humarap sa mabibigat na tungkuling kaugnay ng pagtatayo ng Pulang kapangyarihang pampolitika sa kanayunan.

* * *

UMAANI NG TAGUMPAY ANG TSINA SA PROGRAMA SA REUNIPIKASYON

Nailaga ng sambayanang Tsino sa depensibong posisyon ang imperyalismong EU at ang papet na pangkating Chiang sa Taiwan sa usapin ng reunipikasyon ng Tsina.

Matatag na pinaninindigan ng Republikang Bayan ng Tsina (People's Republic of China o PRC) sa imperyalismong EU na panloob niyang usapin ang muling pagyakap sa islang probinsya ng Taiwan. Sa nakaraang dekada'y umani ang PRC ng sumusunod na tagumpay sa larangang ito:

1. Kinilala ng imperyalismong EU ang Republikang Bayan ng Tsina bilang lehitimong gobyerno ng sambayanang Tsino. Kinailangan nitong putulin ang pakikipagrelasyong diplomatiko sa huwad na "Republika ng Tsina (Kuomintang)" sa Taiwan, at opisyal na kilanling ang isla ay probinsya lamang ng isang Tsina. Ang imperyalismong EU ang siyang pasimuno at pangunahing tagasuporta ng rehimen Chiang sa Taiwan.

2. Nabuksan at napasisigla na ng PRC ang pampolitika, pangkultura at pampalakasang pag-uugnayan ng mga Tsino sa malaking lupain (mainland) at sa islang probinsya.

3. Bago nagdiwang ng ika-32 anibersaryo nitong Oktubre 1, nagharap ang PRC sa rehimeng Chiang ng isang panukalang programa para sa mapayapang reunipikasyon. Sa patuloy nitong pagbangga sa reunipikasyon, ang pangkating EU-Chiang ay nalalantad sa pandaigdigang opinyon sa pagiging di-makatwiran.

Patuloy na tinutulagse ng PRC ang mga pakana ng imperyalismong EU sa Taiwan, gaya ng napipintong magbebenta nito ng modernong mga eroplanong pandigma sa pasistang papet na rehimen sa isla.

'Tumindig ang sambayanang Tsino'

Noong Oktubre 1, 1949, maluwalhatang idineklara ng Kasamang Mao Zedong na "tumindig na ang sambayanang Tsino". Itinatag noong araw na iyon ang republikang bayan ng Bagong Tsina matapos ang magiting na rebolusyonaryong digmang bayan na tumagal nang mahigit 20 taon.

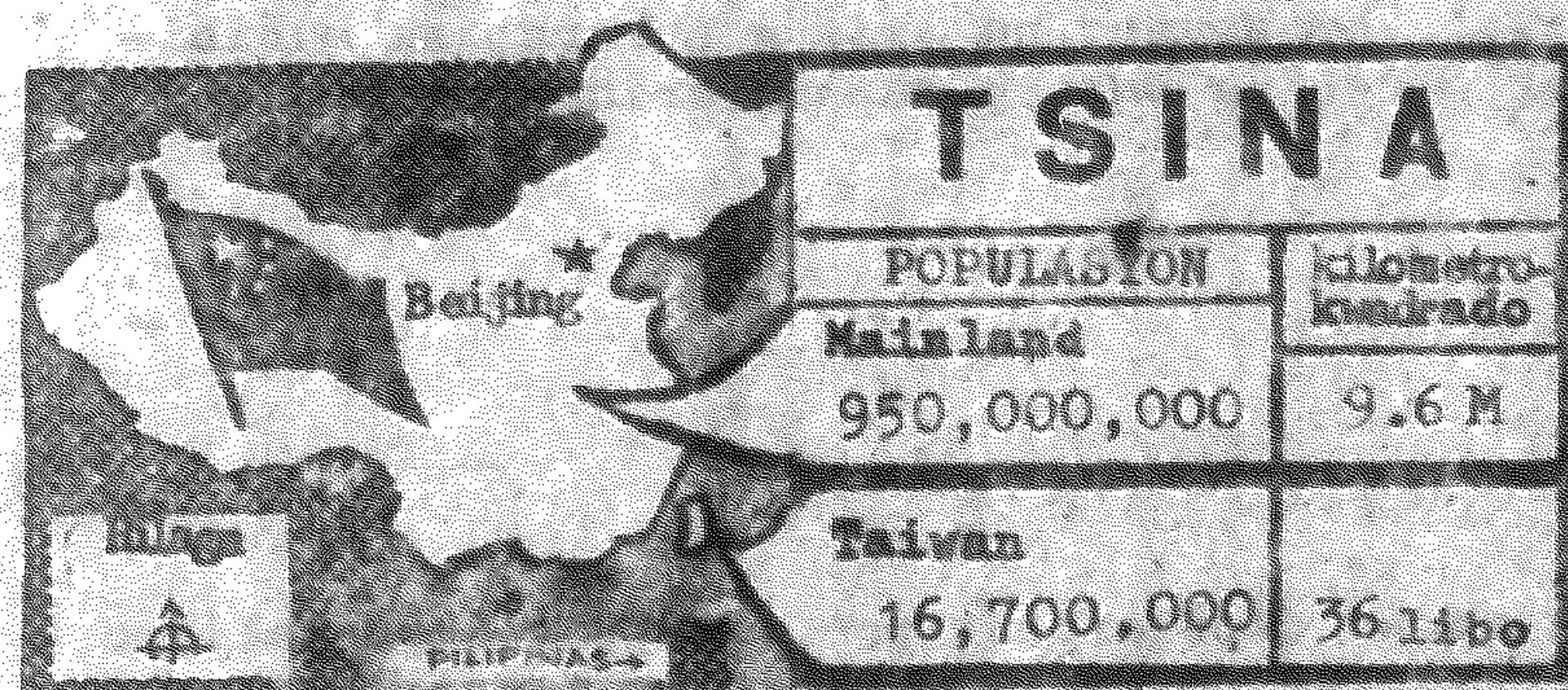
Napalaya ng bagong-demokratikong rebolusyon ang halos buong Tsina mula sa mga salot ng imperyalismo, pyudalismo at burukratang kapitalismo. Pero hindi kasama sa napalaya noon ang mga samamayang Tsino na nasa ilang probinsya ng Taiwan.

Sa lubus-lubusang tulong ng imperyalismong EU, naitatag ng magapi at tumakas na pangkating Chiang Kai-shek ang huwad na "republika" sa isla.

Sa loob ng ilang dekada, nagawa ng pangkating EU-Chiang, ampu ng mga gobyernong papet ng imperyalismong EU, na maghiwalay nang halos libuan ang PRC sa mga Bansaang Nagkakaisa (United Nations o UN) at sa pandaigdigang komunidad.

Gayumpaman, nakamit ng PRC nitong dekada ng 1970 ang pwesto nito sa UN at ang relasyong diplomatiko sa maraming gobyernong impluwensyado ng imperyalismong EU. Noo'y hindi na mapatagal pa ng imperyalismong EU ang pagbulag-bulagan sa estadong sumasaklaw sa sangkapat (1/4) ng populasyon ng daigdig.

Sa 32 taong nagdaan mula nang itatag ang PRC at tayuan naman ng pangkating EU-Chiang ng isang bogus na republika ang probinsyang Taiwan, naging matingkad ang papel ng imperyalismong EU sa pananatiling hati ng Tsina.

Habang nagtutuhan ang PRC sa pamumuno ng Partido Komunista ng Tsina, sa pagbabangon at pagpapaunlad sa lipunang kaytagal na nasadlak sa kahirapan, inaarmasan naman ng imperyalismong EU ang rehimeng Kuomintang sa Taiwan laban sa sarili nitong mga kababayan kapwa sa mainland at sa pinaghaharian nitong probinsya.

Pinakamalaking hadlang

Ang pag-aarmas at panunulsol ng imperyalismong EU ang pinakamalaking hadlang sa mga pagsisikap ng PRC sa muling mayakap ang Taiwan. Kahit sa panahong nakikipag-ugnayan na nang ganap ang EU sa PRC, nananatili itong pangunahing tagasuporta ng rehimeng Chiang Ching-kuo (anak ng yumaong Chiang Kai-shek).

Ayaw talagang bitiwang ng imperyalismong EU--laluna ngayon sa ilalim ng sukdulang-reaksyonaryong rehimeng Reagan--ang interes nito sa Taiwan.

Nagtayo ng "pribadong institusyon" na patuloy na nangangalaga sa ugnayan ng EU sa Taiwan mula nang putulin ang opisyal na relasyon. Kasekailan nga'y nagpasya ang rehimeng Reagan na bentahan ng makabagong mga eroplanong pandigma

ang rehimeng Chiang at ang pinagtatalunan na lamang ay kung anong tipo ng eroplano ang ibabenta. Malinaw na panghihiwasok ito sa usaping panloob ng samahang Tsino kayat maring tinutuligsa ito ng mga pinuno ng Tsina.

Habang patuloy na tinutustusan at tinusuhayan ng imperyalismong EU ang pangkating Chiang, lalo itong nagsamatigas at tumatanggi sa mga mungkahi ng PRC tungo sa mapayapang reanipikasyon.

Patuloy na sumusulong ang PRC sa pagsasakatuparan ng programa nito sa modernisasyon. Patuloy rin nitong pinagsisikapang malutas na ang usapin ng Taiwan--mapalaya na ang mga mamamayang Tsino na nasa Taiwan na ngayoy inasapi't pinagsasamantalahan ng rehimeng EU-Chiang.

Patuloy na lalabanan ng PRC ang panghihiwasok ng imperyalismong EU sa kanyang mga usaping panloob. Bahagi ito ng pagtindig ng samahang Tsino na iprinoklama ng Kasamang Mao noong Oktubre 1, 1949.

* * *

MGA BANSA SA GITNANG SILANGAN AKTIBO LABAN SA IMPERYALISMO

Nahaharap sa mas matinding kaapiha't pagdurusa ang mga mamamayan ng Gitnang Silangan habang sinisikap na konsolidahin ng imperyalismong EU ang dominanteng posisyon nito sa rehiyong iyon laban sa sosyal-imperyalismong Sobyet. Kaya naman pinag-iibayo nila ang mga pakikibakang anti-imperyalista.

Ang kasalukuyang mga hakbang ng imperyalismong EU na panatilihin ang hegemonya nito sa Gitnang Silangang mayaman sa langis ay nag-umpisa noong huling bahagi ng 1978. Ibinunga ito ng sumusulong na rebolusyon sa Iran at ng pag-upo sa poder ng maka-Sobyet na rehimeng Taraki sa Afghanistan.

Noong 1979, ibinagsak ng mamamayang Irani ang pasistang diktadurang EU-Pahlavi. Sa Afghanistan naman, bumagsak ang gobyernong Taraki, kayat sumalakay ang Unyong Sobyet at iniluklok sa poder ang kasalukuyang papet na rehimeng Karmal.

Bilang tugon, aroganteng ipinahayag ni James Carter na siyang pinuno noon ng imperyalismong EU ang buktot na "doktrinang Carter": "ang anumang tangka ng pwersa mula sa labas na kontrolin ang rehiyon ng Golpo ng Persia (Persian Gulf region) ay ituturing na pananalakay sa napakahalagang interes ng Estados Unidos" at "itataboy sa anumang paraang kinakailangan, pati na ang pwersang militar".

Dito higit na luminaw ang estratehiya ng imperyalismong EU sa Gitnang Silangan na sa pangunahi'y anti-Sobyet.

Ang doktrinang ito ay hindi lamang pinananatili ng kasalukuyang pinuno ng imperyalismong EU, si Ronald Reagan, kundi pinalalakas pa. Kaya naman maalab na tinanggap ni Reagan si Menachem Begin, pinuno ng Zionismong Israeli, sa Washington, D.C., kanakailan. (Ang Zionismo ay ang paninilalang dapat itayo ang estado ng mga Hudyo (Israel) na lupain ng mamamayang Palestino.)

Ganap nang isinaisantabi ng administrasyong Reagan ang ipokritong payo nito kay Begin na rendahan nang kaunti ang pag-uusap ng Zionista laban sa mga mamamayang Palestino at iba pang mamamayan sa Gitnang Silangan.

Apat na pangunahing tunguhin

Makikita sa apat na pangunahing tunguhin ang pagtatangka ng imperyalismong EU na magpatatag sa rehiyon: 1) ang papalakiking pwersang militar

ng EU sa lugar; 2) ang opensibang pag-aarmas sa Israel at Egypt (Ehipto) at ang suporta sa agresyong Zionista sa rehiyon; 3) ang pagbubuo ng alyansang anti-Sobyet; at 4) ang pagsasangkot ng mga alyado ng EU sa Kanlurang Europa at ng Hapon sa patakarang anti-Sobyet sa Gitnang Silangan.

Bunga ng hostage crisis sa Iran at ng pananalakay ng mga Sobyet sa Afghanistan nagpatrulya ng di kukulangin sa 32 barkong pandigma at 1,800 marine ang EU sa mga Golpo ng Persia. tinalaga rin sa baseng nabal ng EU sa islang Diego Garcia sa karagatang Indian ang pitong-barkong komboy na pansuporta.

Pinaabot ni Reagan sa 200,000 tropa ang Rapid Deployment Force (RDF) na itinatag ni Carter. Ang RDF ang pwersang panagupa ng EU na mabilisang dadalhin sa Gitnang Silangan para ipagtanggol ang kontrol at daan ng EU sa minahan ng langis.

Itinatayo, ipinakikipagnegosasyon o pinaplano ng imperyalismong EU ang abanteng mga base para sa RDF sa Diego Garcia, Oman, Kenya, Somalia, Egypt at Sudan. Pwede ring gamitin ng imperyalismong EU ang mga base militar sa Turkey, Israel at Saudi Arabia.

Balak ng imperyalismong EU na gamitin ang RDF sa pakikialam nito sa mga labanan sa rehiyon. Gagamitin din nitong panagupa sa anumang malaking pananalakay ng mga Sobyet sa mga deposito ng langis sa may Golpo ng Persia. Kung may pakikipagagupaan sa mga Sobyet, ipinapahayag ng EU na handa itong palawakin ang labanan at gumamit ng mga taktikal na sandatang nuklear.

Habang nakatutok daw sa Unyong Sobyet, ang pwersang militar ng EU sa Gitnang Silangan ay nagdudulot din ng panganib sa independensya at soberanya ng mga bayan sa rehiyon.

Pinag-iibayo rin ng imperyalismong EU ang benta nito ng armas at tulong sa mga kliyenteng-estado nito sa rehiyon, partikular sa Israel, Egypt at Saudi Arabia. Noong unang hati ng dekadang 1970-80, umaabot lamang sa \$3.2 bilyon ang taun-taong benta ng armas ng EU sa rehiyon. Noong ikalawang hati ng dekada ay naging \$8.9 bilyon ito.

Habang sinusupportahan ang pag-unlad ng industriyang militar (military-industrial complex) ng Israel, isinusuplay din ng imperyalismong EU ang 40 porsyento ng mga kagamitang pandigma ng Israel. Karaniwa'y pinakabagong mga sandata ng EU ang ibinibigay tulad ng mga pandigmang eroplanong F-15 at F-16.

Nagbibigay din ang imperyalismong EU ng lantad at patagong suporta sa mga agresyon ng Zionismong Israel laban sa mga kalapit-bayang Arabe. Kaugnay nito, ipinananakot ng imperyalismong EU ang mga Zionistang pananalakay upang takutin at "palambutin" ang mga bayang Arabe at tanggapin ng mga ito ang panghihimasok ng imperyalismo sa rehiyon.

Binansagan ng imperyalismong EU na "terorista" ang Organisasyong Mapagpalayang Palestino (o Palestinian Liberation Organization). Sa ganito ay tinangkang bigyang-matwid ang mga salakay-benosido ng mga Zionista laban sa mamamayang Palestino. Hinayaan din nitong labagin ng mga Zionista ang independensya't soberanya ng Lebanon (makailambeses nang sinalakay ng Israel ang mga kampong Palestino sa timog Lebanon).

Nang bombahin ng mga Zionista ang nuclear research center sa Iraq noong Hunyo 7, napwersa ng pandaigdigang opinyon ang administrasyong Reagan na sumang-ayon sa resolusyon ng Sangguniang Panseguridad ng mga Bansaang Nagkakaisa (United Nations Security Council) na kumokondena sa agresyong ito. Gayundam'y tinutulan ang anumang parusa sa Israel, at bagkus ay pinahigpit pa ang ugnay sa rehimeng Begin.

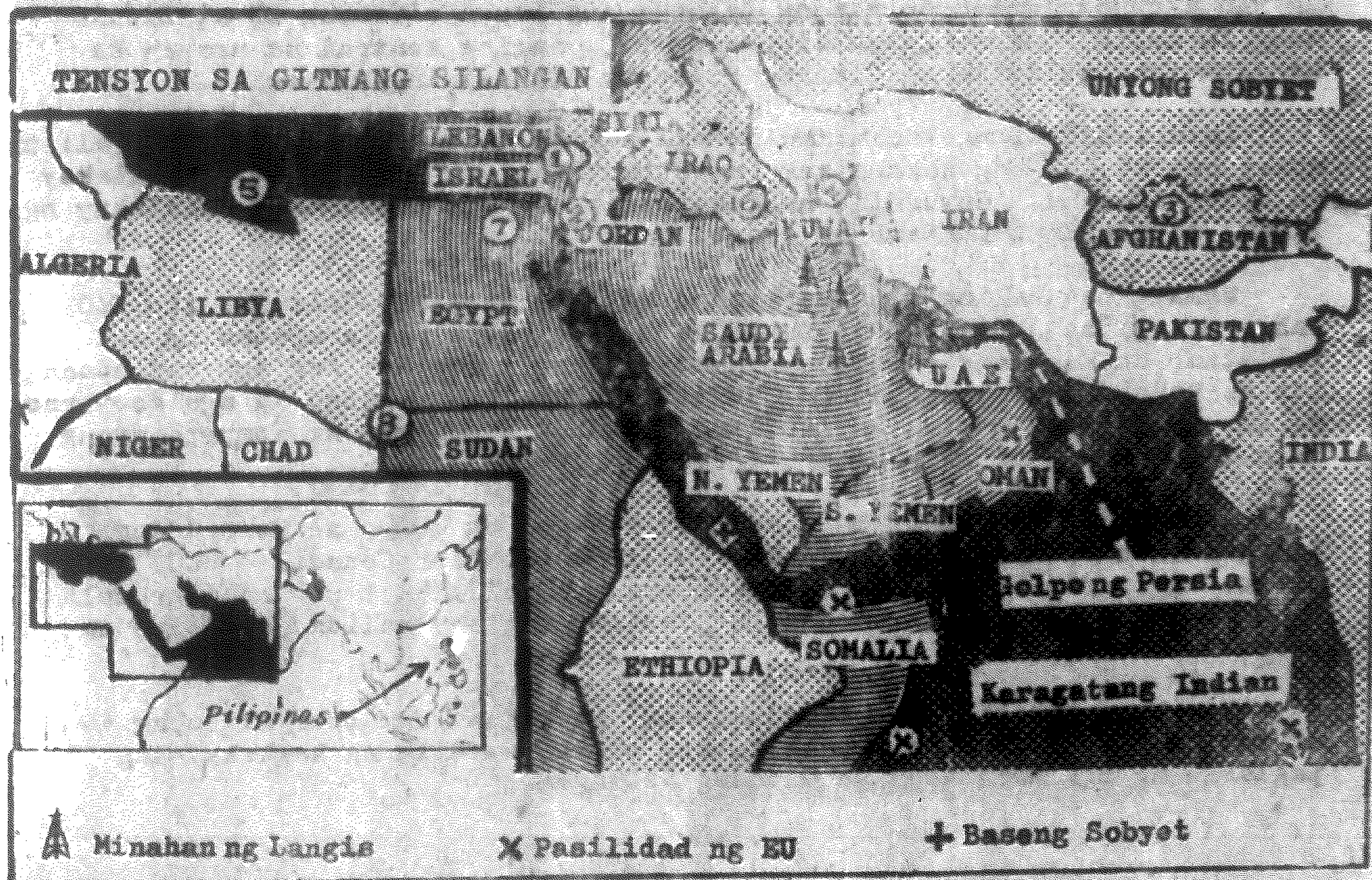
Hinihimas-himas din ng imperyalismong EU ang Egypt sa pamamagitan ng pangakong \$6 bilyong tulong militar at pang-ekonomya sa rehimenang Sadat sa darating na ilang taon. Mangapataw sa asasinasyon nitong nakaraang linggo ang mapanupil na Pangulong Sadat, bumakbang agad ang imperyalismong EU para tiyaking ang kapalit ay ay kasing-masunurin sa mga patakara't programa nito.

Ngayo'y tinatangka hinakin ng administrasyong Reagan ang mga bayan sa Gitnang Silangan na pumosisyon laban sa Unyong Sobyet. Nasa buod ng posisyong ito ang Israel at Egypt. Pinatatatag ni Reagan ang ugnay sa mga tradisyonal na aliyado tulad ng Saudi Arabia. Ngunit kasabay nito'y tinatangka rin na ligawan, sa pamamagitan ng tulong pang-ekonomya, ang mga bayang mapagkaibigan sa mga Sobyet tulad ng Syria, Iraq at Egypt.

Binabansagang "terorista" ang mga rehimen sa Libya at Iran na bumabatikos sa imperyalismong EU. Tinatarget silang papanghinain ng superpower na ito.

Upang masuhayan ang agresyon ng imperyalismong EU sa Gitnang Silangan, iginigiit ng imperyalismong EU na tumulong ang mga kaalyado nito sa Kanlurang Europa na kaanib sa Organisasyon ng Tratado sa Hilagang Atlantiko (North Atlantic Treaty Organization o NATO), at ang Hapon.

Ipinananawagan sa mga aliyadong ito na balikatin ang mas malaking bahagi ng sarili nilang depensa upang makapagkasentro ang EU sa Gitnang Silangan. Itinutulak din silang gasitin ang kanilang ibuwensya at tuwirang lumahok sa pagbubuo ng aliyansang anti-Sobyet sa Gitnang Silangan. →

MGA SIKLAB AT DIKLAP: (1) Panaka-nakang pambobomba ng Israel sa mga kampong Palestino sa Lebanon. (2) Proklamasyon ng Israel na kabisera nito ang Jerusalem, laban sa interes ng mga Palestino at Arabe. (3) Pananakop ng Unyong Sobyet sa Afghanistan. (4) Pagsugod ng Iraq sa mga minahan ng langis ng Iran at pagsiklab ng gera. (5) Labanan ng mga eroplano ng EU at Libya sa teritoryo ng Libya. (6) Pagbomba ng Israel sa plantang nuklear ng Iraq. (7) Pagpatay kay Sadat. (8) Paggigiryan ng Libya at Sudan.

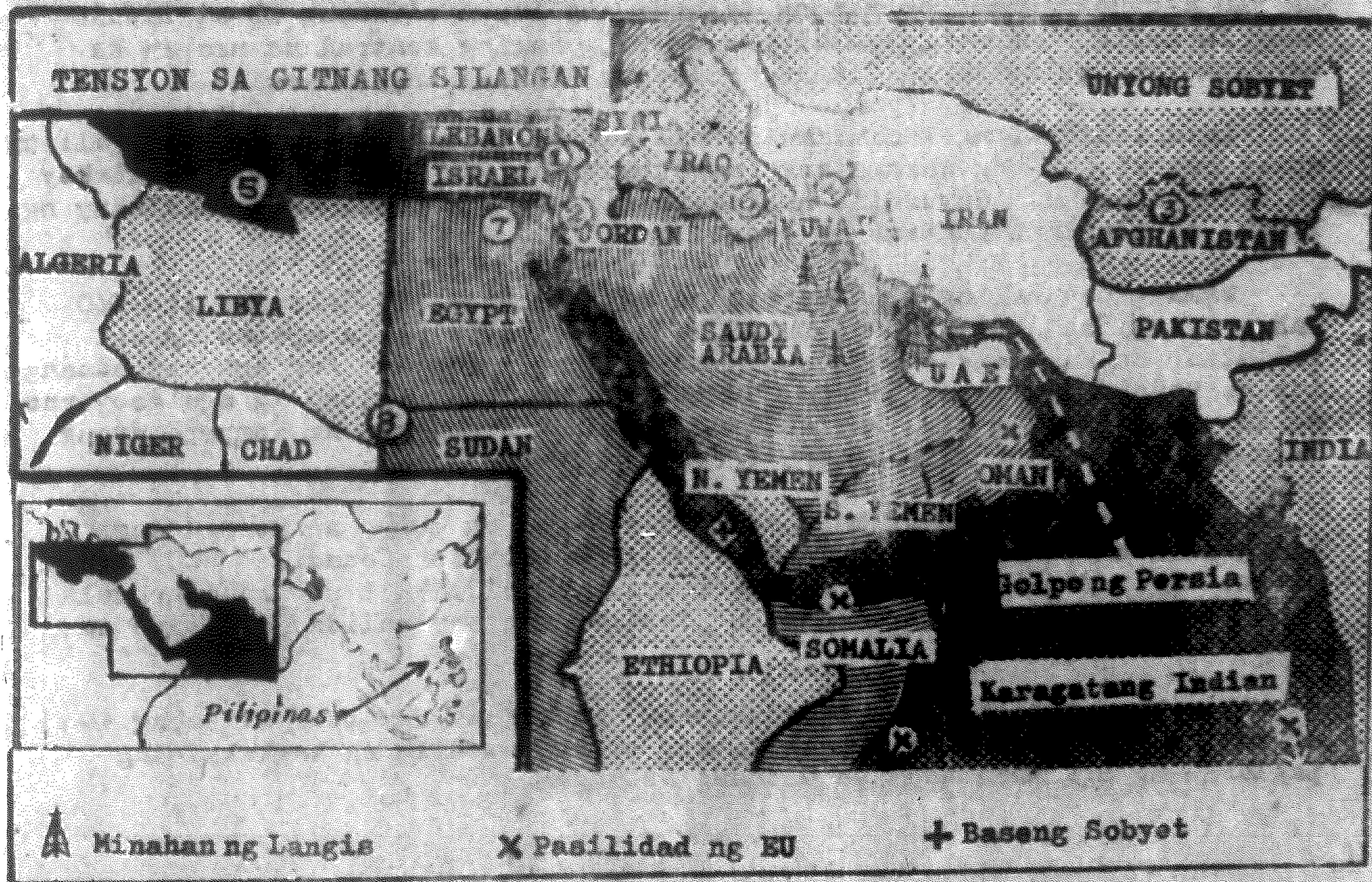
Hinihimas-himas din ng imperyalismong EU ang Egypt sa pamamagitan ng pangakong \$6 bilyong tulong militar at pang-ekonomya sa rehimen ng Sadat sa darating na ilang taon. Nang mapatay sa asasinasyon nitong nakaraang linggo ang mapanupil na Pangulong Sadat, humakbang agad ang imperyalismong EU para tiyaking ang kapalit ay ay kasing-masunurin sa mga patakara't programa nito.

Ngayo'y tinatangka ng himakin ng administrasyong Reagan ang mga bayan sa Gitnang Silangan na pumulong laban sa Unyong Sobyet. Nasa buod ng posisyong ito ang Israel at Egypt. Pinatatatag ni Reagan ang ugnay sa mga tradisyonal na aliyado tulad ng Saudi Arabia. Agunit kasabay nito'y tinatangka rin na ligawan, sa pamamagitan ng tulong pang-ekonomya, ang mga bayang mapagkaibigan sa mga Sobyet tulad ng Syria, Iraq at Egypt.

Binabansagang "terorista" ang mga rehimen sa Libya at Iran sa busabatikos sa imperyalismong EU. Tinatarget silang papanghinain ng superpower na ito.

Upang masuhayan ang agresyon ng imperyalismong EU sa Gitnang Silangan, iginigiit ng imperyalismong EU na tumulong ang mga kaalyado nito sa Kanlurang Europa na kaanib sa Organisasyon ng Tratado sa Hilagang Atlantiko (North Atlantic Treaty Organization o NATO), at ang Hapon.

Ipinananawagan sa mga aliyaadong ito na balikatin ang mas malaking bahagi ng sarili nilang depensa upang makapagkaibig sa EU sa Gitnang Silangan. Itinutulak din silang gamitin ang kanilang iduwensya at tuwirang lumahok sa pagbubuo ng aliysang anti-Sobyet sa Gitnang Silangan. →

NGA SIKLAB AT DIKLAP: (1) Pataka-nakang pambobomba ng Israel sa mga kampong Palestino sa Lebanon. (2) Proklamasyon ng Israel na kabisera nito ang Jerusalem, laban sa interes ng mga Palestino at Arabe. (3) Pananakop ng Unyong Sobyet sa Afghanistan. (4) Pagsugod ng Iraq sa mga minahan ng langis ng Iran at pagsiklab ng gera. (5) Labanan ng mga eroplano ng EU at Libya sa teritoryo ng Libya. (6) Pagbomba ng Israel sa plantang nuklear ng Iraq. (7) Pagpatay kay Sadat. (8) Paggigiryan ng Libya at Sudan.

Sa panig nanan ng sosyal-imperyalismong Sobyet, pinag-iibayo ang panliligaw sa mga bansang maka-kaniuran sa rehiyon habang pinaigting ang pang-iintriga sa mga bansang anti-Sobyet. At paulit-ulit na pinaririrangan ang mga bayang Arabe na kaya nitong salakayin ang rehiyon ng Golpo ng Persia mula sa Afghanistan.

Nag-iimbak din ang mga Sobyet ng armas at nagtatayo ng mga base sa Libya, Ethiopia, Timog Yemen at Mga Isalang Seychelles bilang banta sa tungtong dinadaan ng langis at sa mga base ng EU sa rehiyon. Nakadeploy sa may Golpo ng Persia ang naval task force ng mga Sobyet.

Umiigting pa ang tunggaliang EU-Sobyet sa Gitnang Silangan. Nagdudulot ito ng salinaw na panganib sa kapayapaan sa rehiyong iyon.

Pagkakaisa laban sa mga superpower

Higit ngayon ang pagkakaisa ng mga mamamayan at bansang Arabe sa rehiyon. Kanila ring pinaigting ang pakikibaka para sa kanilang independensya't soberanya laban sa dalawang superpower.

Pinag-iibayo ng mga kilusan ng mamamayan sa Gitnang Silangan ang kanilang pakikibaka para sa mga karapatang pambansa at demokratiko. Nagaganap ito laluna sa mga bansang mahigpit na kontrolado ng imperyalismong EU at sosyal-imperyalismong Sobyet.

Ang mamamayang Palestino na pinamumuhuan ng PLO ay nasa unahan ng pakikibakang anti-imperyalista sa rehiyon. Makailang ulit nang ipinapahayag ng PLO ang determinasyon nitong labanan ang imperyalismong EU at Zionismong Israeli. Bunga ng pakikibaka ng PLO, naging sentral na usapin sa kasalukuyang pulitika sa Gitnang Silangan ang usaping Palestino.

Isinaisantabi ng karamihan ng mga bayang Arabe ang kanilang mga alitan upang suportahan ang mamamayang Palestino laban sa Zionistang pananalakay sa timog Lebanon. Gayundin, nagkakaiba silang kumondena sa pananalakay ng Israel sa plantang nuklear ng Iraq.

Walang pasubaling sinusupportahan ng Kooperasyang Islamiko ang PLO laban sa mga kasunduang Camp David na bumabalewala sa larapatan ng mga Palestino sa kanilang bayang kinakam ng mga Zionista. Ang mga kasunduang ito ay pakana ng imperyalismong EU at ginaganap sa pagitan ng mga gobyerno ng EU, Israel at Egypt. Sa kabilang banda, kinokondena ng Kooperasyang Islamiko ang pananalakay ng mga Sobyet sa Afghanistan.

Kamakaila'y binuo ng mga bayan sa rehiyon ng Golpo ng Persia ang Sanggunian ng Kooperasyon sa Golpo (Gulf Cooperation Council o GCC) upang matamo ang independensyang pang-ekonomya, pampulitika't pangmilitar mula sa mga kapangyarihang tagalabas, at isulong ang nuyutralidad sa Golpo ng Persia.

Tiyak na mabibigo ang kasalukuyang mga pakana ng imperyalismong EU at sosyal-imperyalismong Sobyet habang hinaharap sila ng nagkakaisang paglaban ng mga mamamayan sa Gitnang Silangan.